

Börduda

A Vajdasági Magyar Irodalmi Akadémia 2012. október 25-én alkalmi kiállítást rendezett Ladik Katalin hetvenedik születésnapja alkalmából. A kiállítás anyagát az akadémia a saját tárgygyűjteményéből válogatta össze a Művésznő tiszteletére. A cseresznyeruhás kövér raktáros, aki állítólag betöri a madarakat is, katalógus segítségével hordott fel mindent a pincéből a vezetőség utasításai szerint.

A megnyitó napján terpeszállásba nyílt az égbolt, és a női harisnyák csordultig teltek felhőkkel. A Vajdasági Magyar Irodalmi Akadémia székházának aulájában láthattuk kristálydobozában Catalinát, a szelídgesztenye színű lárvát, a sikoltozó lyuk performance falának egy-egy maradványát, ólomlemezeket, de előkerült a Művésznő ezüstbiciklijé is. A legnagyobb érdeklődést azonban a közönség és az intézmény körében is az a hatalmas méretű, női testformájú, emberi bőrből készült duda okozta, amely hiteles mása volt a Művésznő alkatának. Az akadémia néprajzkutató osztályának elmondása szerint a hagyományokhoz hűen, felhasítás nélkül, egyben húzták le a bőrt. Megszólaltatásakor hangja sokak számára kellemetlen és metsző. A szabadban és messziről még csak tűrhető, de közelről vagy éppen zárt helyiségben majdnem kiállhatatlan. Mint utóbb kiderült, e hangszer nem szerepelt a cseresznyeruhás raktárosnak adott lapokon, az akadémia egyetlen tagja sem tudott semmit e börduda létezéséről, de még e neves intézmény tárgykatalógusában, lábjegyzeteiben, lapszéli beírásokban sem volt nyoma. Utólag csak annyit írtak az akadémiai jegyzékbe vételekor: ami nincs, az van, és ami van, az sincs.

Ki az a nő, aki folyton meszeli bennünk lélegző bőrtengerünk falát?

Ha vesszük a bátorságot, és e bördudát hónunk alá csapva, megtöltjük a tomlót levegővel, és megszólaltatjuk körtefából faragott sípjait, akkor ideges vadgalambok, kékes rétihéják, verebek, ölyvek szállnak remegő vállunkra, a metsző hangra éles karmaikkal puha húsunkba vájnak.